

MINDSZENTI LAP

Megjelen minden vasárnap.

TARSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI HETILAP.

Kéziratok nem adatnak vissza

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 korona | Negyed évre . . . korona
Fél évre . . . . 2 korona | Egyes példány ára 8 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

HIRDETÉSEKET

a kiadóhivatal mérsékelt árszabás szerint közöl.
Nyilttér garmond soronként 60 fillér.

Mindszent, 1912. április 28.

17. szám.

Tizennegyedik évfolyam.

Kevés a pénz!

Sok biz' az sohse volt, de most már oly kevés, hogy még a nagy pénzintézetek is megérzik.

Megérzik és sorra megvonják a hitelt, akitől csak lehet. Így aztán egyre-másra buknak a kisebb bankok, aminek hatását nemcsak az illető részvényesek, hanem a nagyközönség is megsínyli.

A pénzsziuke valóságos csapást mért egész közgazdaságunkra. Természetesen lelohadt a vállalkozási kedv, mindenki csak menekülni kíván már megkezdett vállalkozásaitól és — a hitelforrások eldugulása következtében — semmi hajlamot sem érez, kockázatos újabb kísérletekre.

A pénzsziuke kalamitása legérzékenyebben a kisembereket sújtja. Azokat a kisembereket, kik váltóikat eddig apró részletekben törleszthették, de most, amikor a kisebb pénzintézetek maguk is zavarba jutottak, tőlük egész adósságuk azonnali kiegyenlítését követelik.

Így érezteti pénz őfelsége irtóztatos hatalmát, fenyegetvén az apró egzisztenciákat, de keményen sújtva a tőkét is, melynek jövedelmei ugyancsak megcsappannak. Mert hiába drága a pénz, hiába szed a tőke nagy kamatokat, ha a közgazdasági fluktuáció, amelyből mindig ragad valami a tőkére, csak vontatva végzi folyamatát.

A pénzüzet kamatjövédelme nem pótolhatja az egészséges közgazdasági mű-

ködésből származó hasznót. A pénzüzet csak segédeszköze a közgazdaságnak, mely nélkül a közgazdaság el nem lehet, azt nem nélkülözheti és amelynek bajait nagyon is megéri — de a produktív tevékenységet maga a pénzüzet nem képezi.

E bajok ellen nincs egészen helyén az a sokat hangoztatott tanács, hogy a nagy pénzintézetek, mint amelyeket nagyrészt a bajok okozóinak tartanak, ne fukarkodjanak annyira a hitellel. A nagy bankokat legfeljebb azzal lehet vádolni, hogy mindenekfelett üzleti érdekeiket tartják szem előtt és egyes esetekben a közérdek szempontjából méltányosabbak lehetnének. De azért a baj nem tőlük ered. Az egész világ ma már egyetlen nagy bolt, melyben az üzlet egy rendszer szerint bonyolítottatik le. Oly szoros kontaktusban vannak egymással a világ pénzüzetecsei, hogy képzelni is alig lehet, hogy például Párisban bőségesen, Newyorkban vagy akár Bukarestben is szűken volna a pénz.

Csak egy remédmény van mégis: a nagy bankok legkimételesebb eljárása a kisebb, megszorult pénzintézetekkel szemben, melynek következtetéseképp elvárható, hogy viszont a kis pénzintézetek is méltányosabbak lesznek adósaikkal szemben.

A türelmet, amit ugyanis kénytelen-kelletlen tanusítani kell, nem ajánljuk. Ezt az erényt ajánlás nélkül is lehet gyakorolni. Csak aztán ez a ránk kényszerített türelemmel ne járjunk úgy, mint

az egyszeri számár, amelynek gazdája napról-napra kisebb adag abrakot tett elibe, s épp amikor már legjobban el-sajátította a koplalás művészetét, akkor adta ki páráját.

A mindszeinti néphez.

Rövid öt év — mikor 1907-ben Mindszent község nemes szivü közönségéhez is fordultam, a Csongrád-megyei jellegü Szentesen építendő tüdő-gyógytelep érdekében megindított akciónkat kérve, hogy támogassák. Rövid öt év! Ki hitte volna akkor a nagyon nehéz vállalat kezdetén, hogy a terv ma ott álljon a megvalósulás küszöbén.

Csongrád vármegye fő- és alispánja — akik mindketten vértünköl való vér Szentes szülöttei — együtt érzik velünk mi fáj a népnek — maguk állanak az akció élén. Kormány támogatással rövid időn belül fel fog épülni a tüdő-gyógytelep Szentesen.

Még ingyenes ágyalapjaink nincsenek. Szentes városban bevett szokás esztendő óta templomokban, temetőkben, bálakban, ünnepélyeken minden rangok között zárt perselyek gyűjteni a nemes célra és a mi népünk megszokta ezt s szívesen áldoz.

Most a testvér város, Mindszent derék népét kérem legyenek ma is azzal a nemes pártfogással a szent ügy iránt — mint voltak kezdetben, hiszen az önök neve is ott szerepel a tüdő-gyógytelep javára kiadott album előfizetői között. Önök is ott voltak velünk a kezdetnél, az alapkövetétnél, legyenek most velünk — arra kérem önöket — a befejezésnél is.

TARCA.

MÁS VILÁG, MÁS ERKÖLCSÖK.

Írta **Henri Duvernois.**

Suzannera nézve a mező forgalma szorosan egybeforrt ezzel a kedves szóval: virágbokréta. Házasságuk első éveiben Gaston pompásnak találta ezt a gyermekeskedést. Közreműködött ügyetlenül, de őszintén e roppant kívék összeállításán, melyek nagyon kényelmetlenekké váltak, mikor este be kellett őket cipelni Párisba. A füstös vasuti kocsiban Suzanne a férjéhez simulva mutogatta neki a zsákmányát:

— Oh nézd csak édesem a pompás virágaimat! Azt mondaná az ember, hogy nem egyebek egy csomó fonyadt fűnél!

— Dobj ki! mondta neki Gaston.

Elhuzódott tőle, mintha megharapta volna és szemrehányólag mondta:

— Oh, most már bizonyára nem szeretsz, hogy ilyeneket mondasz.

A vasárnap türelmetlenül várt nap volt Su-

zannera nézve, illatos nap. Mikor már nem volt többé virág, lombokat tépett, vázába rakta harmonikusan elrendezve és az ősz ott sóhajtozott az elbarnult és piros levelek által a kis lakásban, hol előbb a nyár nevetett a legpompásabb viragkoronákkal.

— De minden virág közt — a szenvedélyeknek megvannak a maguk különködései — Suzanne leginkább szerette azokat, melyek a mások kertjeiből hajlottak ki. Hogy az ilyeneket letéphesse, a betörök ügyességével mászta meg a falakat. Gastonnak az ut közepére kellett állania és vigyázni anélkül, hogy azt tenni látszanék, nem lesi-e őket valaki a házból. Veszély esetén abban állapotok meg, hogy „Husz!”-at kiált.

Meg kell mondanom, hogy sokszor kiálltotta minden ok nélkül: érinthetetlen tisztelettel viseltetett a mások jószága iránt és Suzannának ez a mániája a tolvaj félelmével töltötte őt el első szereplése alkalmával és elrontotta az egész szabad napját.

De Suzanne észrevette a csalást a Gastonnak meg kellett ígérnie, hogy a jövőben komolyan

fogja jeladó szerepét játszani. Ügyes kis testével alattomosan a kerítéshez lopózott, lábujjra állott, néha megmászta a kerítést, mint a macska s orgonafürtök, piros-fehér rózsák növelték a bokrétáját.

Voltak balesetek. Tulajdonosok, főként nők, bukkantak elő s öklükkel fenyegetőzve kiabáltak: — Tolvaj! Tolvaj! Várj csak, apacs, elfogatlak! De Suzannának megvolt a maga felelete rá:

— Mindaz, ami kihajlik az utra, a járókelőké! jelentette ki dogmatikus hangon; miért nem metszette le maga a virágait! Én jelenthetném fel magát, hogy járhatlanná teszi az utat.

— Ez már aztán sok!

— Milyen lármát csap egy hitvány virágért!

— Aki egy tojást lop, ökröt is lop!

Gaston roppant zavarában egy kukkot sem szólt.

— Kelj hát védelmére! mondta Suzanne. Azt hinné az ember, hogy félsz!

Oh, ezek a bokréták, ezek az átkozott virágbokréták! Egy mérges parasztember a sövény mögé húzódva rájuk lőtt, de szerencsére nem

OLCSÓ PÉNZ!!

Váltó, kötvény, jelzálog és törlesztéses kölcsönöket mérsékelt kamat mellett nyújtunk

Betáblázásoknál adós semmiféle bélyegilletéket vagy más költséget nem fizet!

A Mindszeinti Takarékpénztár igazgatósága.

Ha valahol megjelenik egy pár fiatal leány a fehér perselylyel önök között, ne utasítsák azt ridegen vissza, hiszen az önök gyermekei számára is kérjük; azok is részesülhetnek a szanatóriumi áldásos gyógykezelésben, mely ma a tüdővésznek egyedüli orvossága.

A gyűjtés alispáni engedélyvel történik, kulcsát Szentes város polgármestere őrzi, a szentesi közpénztárnál nyitattik fel — tehát visszaélés a gyűjtők részéről nem történhet.

Hittel és bizalommal jövünk el önökhöz — és én hiszem lelkeim erős hitével, hogy Mindszent szinmagyar derék népének jó szívében most sem fogok csalódnai.

Szentes, 1912. év április 25.

Gulyás Pap Etelka.

Gazdaság és kereskedelem.

Gazdálkodási rendszerünk átlaga még mindig veszedelmesen primitív s mialatt egész Európa már régen áttért a belterjes művelésre, nálunk még mindig olyasféle termelés folyik, amely a középkorhoz hasonlít. A holdankénti átlag-termelés nálunk a legkisebb és így igazolt volt a földmívelésügyi miniszternek az a fölfogása, hogy minden agrárpolitikának első sorban a termelés fokozására kell irányulnia.

Ime, ez az a felfogás, amely az Országos Magyar Kereskedelmi Egyesülést arra indította, hogy a fölvetett kérdésben a szakemberek véleményét meghallgassa és egybegyűjtse.

Ami a többtermelés és a kereskedelem szerepe közötti relációkat illeti, azt gondoljuk, hogy az egész kérdéskomplexumot ott kell kibontani, hogy keresni kell mindenekelőtt mezőgazdasági termelésünk elmaradottságának okait.

Nem nehéz megállapítanunk, hogy a főok, mely elmaradottságunkat eiőidézi, a klimatikus viszonyok kedvezőtlen voltán kívül a kezdetleges gazdálkodási rendszer. Minden kétségen felül áll ennél fogva, hogy a helyzeten első sorban azzat kell és lehet csak segíteni, ha gazdáink a modern gazdasági rendszereket, vagyis mindazon műszaki ismereteket elsajátít-

ják, amelyeket e téren haladó tudomány fölszínre vetett. Nem akarjuk ugyan e kérdésben a saját szempontunkat előtérbe helyezni, de kétségtelen, hogy mialatt a külföldi fejlett gazdaságokban a vezetés jórészt technikailag is képzett egyének kezében van, a mi jószágkormányzóink nagyrésze még mindig jogászokból kerül ki.

Csak természetes, hogy a modern gazdálkodási rendszerekre való áttérés, nem történhetik bizonyos tőkék befektetése nélkül. A modern gazdálkodáshoz szükséges forgó tőkéje a mai gazdák közül csak kevésnek van meg és e téren igen fontos föladat hármlik a kormányra. Ez irányban megkezdődtek már a segítség első lépései s reméljük, hogy ezeket hatékonyabbak, újabbak fogják követni.

Ami már most a kereskedelemnek e kérdésben való szerepét illeti, kétségtelen, hogy a kereskedelemre e téren igen nagy és fontos szerep vár.

A kereskedelem szerepe főleg két ponton kapcsolódik bele a kérdésbe. Az egyik ott, ahol a mezőgazdasághoz szükséges anyagok és eszközök szállításáról van szó. A másikon pedig ott, ahol a termés értékesítése a kérdés.

Az első ponton az a föladat, hogy az anyagok és eszközök szállítása körül a kereskedelemnek biztosítani kell a legnagyobb üzleti realitást, a föltétlen megbízhatóságot és mindazt, amit a jó kereskedőtől és a fejlett kereskedelemtől várni lehet. A második kérdésben, a kereskedelemnek olyan szervezéséről van szó, amely a fölmerülő igények tőkéletes kielégítésére alkalmas.

Hogy az egyikben is, másikban is melyek a konkrét föladatok, hogy ez a szervezés miképpen történjék és hogy a szükségelt garanciák miképp adassanak meg, mindezek nem tartoznak a mi föladatunk körébe. Ezek annyira speciális kereskedelmi kérdések, hogy a választ magukra a kereskedőkre kell biznunk. Az Országos Magyar kereskedelmi Egyesülés azért hívta egybe a szaktanácskozmányt nemrégiben, hogy ezekre a spe-

ciális szakkérdésekre kapjon feleletet szakemberektől és így a szaktanácskozmány csak úgy eredményes, ha ezekre nézve csakugyan kap értékes direktívákat. Mi csak azt akartuk kifejezésre juttatni, hogy az O. M. K. E. kezdeményezését egész szimpátiánkkal kísérjük, mert látjuk, hogy az agrár és merkantil irányzat közt levő ellentétek áthidalására komoly és becsületes törekvés van benne.

Az egymással szembe állított érdekek mellett az Egyesülés ime, az érdekek egymásra utaltságát iparkodik igazolni és kimutatni, hogy ami a legfontosabb agrártörekvés, az nem történhetik meg a kereskedelem segítése nélkül.

Ujdonságok.

— **A községi szabályrendelet módosítása.** Serényen működik a községi szabályrendelet módosítására kiküldött bizottság. Hetenkint 2—3 ülést tart. Mindazonáltal alig lehet remélni, hogy munkájával a májusi közgyűlésre elkészüljön, mivel a letárgyalandó anyagalmaz oly nagy tömegű, s a bizottság — nagyon helyesen — alapos munkát akar végezni, amely néhány éven át pótolja a szükségletet.

— **A falusi vásárterekről.** A vármegye alispánja a földmívelésügyi miniszter rendelete alapján körrendeletet bocsátott ki a járási főszolgabírákhoz s községi előljáróságokhoz, hogy a vásártereken lévő kerítéseket és korlátokat most tavasz elérkezével kétszer meszeltessék be, ami állatgyógyászati szempontból szükséges. Együttal figyelmezteti a községeket, hogy a vásártereken termő füvet lekaszálni, eladni, elszállítani tilos lévén, hogy kárba ne vesszék, baromfiakkal legeltessék le. Libákat, kacsákat, tyukokat, szóval szárnyas állatokat a vásárterekre hajtani; ellenben lábas jószággal tilos a vásártereken való legeltetés.

— **Menetrend változás.** Ne félj jámbor olvasó, nem törlik el vicinálisunkat. Nem ez történt, hanem az, hogy május elsejétől megszaporodnak vonatjaink. Teljesül a mindszentiek vágya, kora reggeli-vonattal mehet Szentesre s a déli-vonattal jöhetnek hazafelé. Mint hallottuk a többi vonatok a régi módon meg fognak maradni.

talált. Egy másik Gastonra rohant felemelt ököl-lel, míg a felesége a Suzanne kalapját tépte le. Ez csak a virágjait sajnálta, melyek a harcteret borították.

— Biz lsten, mondta neki Gaston, utóvégre nagy kellemetlenségbe fogsz bennünket dönteni. Veszek neked annyi virágot, amennyit csak akarsz, a legszebbeket legritkábbakat...

— Az nem ugyanaz, felelte Suzanne vállvonogatva. Virágáros virág! Ez épen olyan, mintha azt mondhatnád a vadásznak: „Miért nem vesz magának vadat a vásárcsarnokban?“

Mindamellét békén maradt egy hónapig. Egy vasárnap azonban, amint kissé ábrándozva, kissé szomorun sétálgatott a Gaston karján, egy alacsony falon, melyet nem védtek üvegcserepek, egy pompás kék hortenziát pillantott meg, amint nehéz fejét lehorgasztá.

— Oh, mondta egészen elsápadva, milyen felséges!

Gaston bambán rámondta:

— Nagyon szép, édesem. De most forduljunk jobbra: egy tanya van ottan, ahol jó tejet kaphatunk.

Suzanne egészen el volt ragadtatva.

— Szivem, csak most egyszer, utoljára... Engedd meg!... Nagyon szép!... Senki sem lát bennünket... A ház zsálni le vannak csukva. Megengeded?... mondd, meg?

Legyőzve Gaston rámondta:

— Menj!

A másik pillanatban a hortenzia már a földre esett, de ugyanakkor kinyílt a kertajtó is. Egy öreg ember tűnt elő. Nem volt fenyegető arca, sőt mosolygott is ősz szakálába.

— Uram, mondta Suzanne elvörösödve, ez

a virág majdnem az uton volt; tehát a járókelők!

— Nem, szólt az aggastyán, de nem tesz semmit, miután szereti a virágot, jöjjön be kisasszony a legszebbeket metszheti le.

— Csakhogy, hebegte Suzanne Gastonra mutatva, aki közelebb jött, a férjem is itt van.

— Jöjjön be ő is.

— Uram, mondta Gaston, ön zavarba hoz és kérem fogadja bocsánatkérésemet.

Suzanne már csodálkozott. A pompás kert! Valóságos plébános-kert, hol egy hüvelyknyi föld sem hever a parlagon.

— Szedjen, amennyi csak kell, ismételte a tulajdonos, én három hét múlva végképen délen telepszem meg. Ez a ház eladó és jövő vasárnap jöjjenek ki ismét, ha kedvök telik benne.

Vissza is mentek, de Suzanne habozott.

— Különös, mondta, most sajnálom lépni ezeket a virágokat... Ugy érzem, mintha legyilkolnám őket. És aztán úgy képzelem, mintha itthon volnék. Olyan helynek találom, ahol már éltem valamikor. Uram, ön nagyon kedves, de nem fogadok el mást, mint ezt a rózsát, mely már ugyis végét járja.

Egész héten át gondolatokba volt merülve. Gaston kitalálta a titkos vágyát s mert volt egy kis megtakarított pénze és mert az aggastyán nem volt nagyon rátartó, megvette a kis házat. És Gaston, meg Suzanne bevonultak új otthonukba.

Az életnek is megvannak a maga tündérmeséi. Suzanne elkábultan megcsipte a karját, hogy meggyőződjék róla, valóban él-e. Így szólt a tölgyhöz: „Te az enyém vagy.“ Azt mondta a pompás hortenziáknak, egész a legcsekélyebb

névtelen virágokig. Mámor szállta meg, hogy befussa az egész birtokát, mely roppant nagy-nak rémlett előtte s hol minden pillanatban újabb meg újabb csodákat fedezett fel.

Az első este szürkületkor a folyosón ültek.

— Emlékszel rá, susogta Suzanne, mikor először erre tévedtünk? Te nagy selma, jobbra akartál fordulni!... Szerencsére én lecsiptem a hortenziát. Mégis csak jó a tolvaj valamire!

E pillanatban valami árnyék mozdult meg a lábuknál.

— Várj egy kissé... csitt... csitt! Azt hiszem, a mi repkényünkhöz nyulnak.

Egy ugrással talpon volt. Valóban egy kis asszonyka letépett egy repkény indát. Egy uri-ember ácsorgott az uton... mint Gaston.

— No lám, vannak emberek, akik épen nem veszélyezik magukat! kiáltotta Suzanne.

— Ugyan, három nyomorult levélért érdemes is szólni! vágta vissza a nő.

— Készek vagyunk megfizetni az árát, szólt közbe a férfi... Jer Gabrielle, ugy-e megmondtam.

És a pár eltűnt. Gaston sokat nevetett, de Suzanne haragba gurult. Másnap már hajnalban meglepte a férje. Fújtatót tartott a kezében s port fujt vele a fal repkényére.

— Mit csinálsz? kérdezte Suzannetól kíváncsian.

Suzanne feléje fordult és vadul égő szemekkel felelte:

— Mit csinállok? Védem a növényeimet rézgáliccal! Csak nyuljanak most hozzá, meg lesznek mérgezve!

— **Panasz az ányási révre.** Kevés község van oly előnyös anyagi helyzetben, hogy két kompa volna a Tiszán vagy máshol — mint van Mindszentnek. De úgy meg vagyunk velük áldva, hogy hol az egyik, hol a másik mondja fel a szolgálatot. Most megint az ányási révre panaszkodunk, amelyen a komphajó már hetek óta nem közlekedik, egyedül a gyalogközlekedést bonyolítják le. S nem is fog — állítólag — járni a komp mindaddig, amíg a Tisza a medrébe vissza nem tér, ami még szintén hetekig tarthat. Hogy mi a kocsiközlekedés fönnakadásának oka, azt mi nem firtatjuk, nem is értünk hozzá. Csak azt tudjuk, hogy ez nem jól van így. Ha panaszkodnak, ez a panasz jogosult, mert az ányási révet is azért engedélyezték, hogy nemcsak gyalogosan, hanem kocsiról is közlekedhessenek rajta s azt hisszük, a révészeknek kell arról gondoskodni, hogy a révén mindennemű közlekedés bármely időben lehetséges legyen.

— **Törvény a záróráról.** Hir szerint a kereskedelmi miniszter már a legközelebb benyújtja a képviselőháznak az üzletek esti zárórájáról és a vasárnap munkaszünet rendezéséről szóló javaslatokat. Az új törvényjavaslat értelmében az esti 8 órai záróra lesz törvényesen megállapítva, kivételt csak az élelmi-áru üzletek képeznek, amelyek 9 óráig tarthatók nyitva. A teljes vasárnap munkaszünet pedig kiterjesztést nyer az egész országra és kivétel csak a karácsony előtti vasárnap lesz olyformán, ha a karácsonyt megelőző nap vasárnap, akkor az előző vasárnapra is, vagyis két vasárnapra függesztetik fel a munkaszünet; ha azonban a karácsonyt megelőző nap nem vasárnap, — akkor csak az előző vasárnap lesz felfüggesztve a munkaszünet.

— **Nem jár a gőzhajó.** Más években március derekán megindult a tiszai gőzhajóval való közlekedés Szolnok és Szeged között. Ma már április végén vagyunk, de gőzhajó-közlekedés mindaddig nincsen. De messze is vagyunk a külföldtől! Más ország mennyire ki tudná használni ekkora folyóját, mint a Tisza. Mi meg nézzük ezt a nagy tömeg vizet, hagyjuk tovahömpölyögni, minden számottevő haszon nélkül. Azt mondják, azért nem jár a hajó, mivel nem bírnának a nagy víztől kirakodni . . . Uramfia! Máskor meg az a baj, hogy kicsi a víz. Élhetetlen nép vagyunk, bizony az itt a legnagyobb baj!

— **A nadrág miatt.** Czuzi József 13 éves fiu, atyjának derekegyházdali 62 szám alatti tanyáján az istállóban felakasztotta magát kedden este. Mire megtalálták már meghalt. A fiu levelet hagyott hátra, amelyben elmondja, hogy azért vált meg az élettől, mert az anyja azt ígérte neki, hogy nadrágot vesz neki a vásárban, de becsapta s ezt ő nem tudja elviselni.

— **Rosszul harangozott a tanító.** A Zalaegerszeg mellett levő Zobordarázs község felekezeti iskola tanítójának a fizetése kevés és abból családját sehogysen birta eltartani. Folyamodott a római katolikus hitközséghez s hivatkozván megélhetésének nehézségeire, ajánlatot tett, hogy hajlandó a templomi harangozást is elvállalni az erre a célra szolgáló 60 korona járandóságért. Kérvényét figyelemre méltatták és megbízták a harangozás teendőivel. A tanító jobb ügyszóhoz méltó buzgalommal harangozott s az esztendő elmúltával kérte a megszavazott 60 koronát. A hitközség testülete gyűlést tartott, többen a harangozás díjának kifizetése mellett foglaltak állást, azonban néhány egyházközségi tag kifogásolta a tanító működését s azt mondta, hogy nem tud elég szépen harangozni, mire az egyházközség megtagadta az összeg kifizetését. A tanító felebbezésére

a közigazgatási bizottság megsemmisítette a hitközség határozatát és utasította a harangozás díjának kifizetését.

— **Apad a Tisza.** Kedden, e hó 23-án érte el tetőpontját a Tisza áradása. A mindszeri vízmérce legmagasabb állása e napon 750 cm. volt nulla fölött. Ma reggelig a Tisza 30 centimétert apadt s remélhető, hogy ezzel nemcsak vége van a veszedelem eshetőségének, hanem 15—20 nap múlva medrébe fog visszacsúszni a még néhány nap előtt félelmetes víztömeget továbbító Tisza folyónk. Az ugynevezett pünkösdi áradástól már nem sokat kell tartanunk, mivel a hegyek között nincsen hó, amely a meleg tavaszi esővel karöltve, előidézeni szokta a zöld árt.

— **A tüdővész elleni védekezés új iránya.** A gyulai szanatórium állandó zsúfoltsága arról tesz tanúságot, hogy a veszedelmes tuberkulózis vármegyénkben rohamosan pusztít és hogy a szanatóriumok nem segítenek ezen a bajon. Az országos szanatórium-egyesületben azért egy új iránnyal foglalkoznak, amely a helyzeten némileg segíteni fog. Ezen irány célja az, hogy az ország falvaiban és városaiban egyszerű falusi jellegű házak építtessenek olyan egészséges gyermekek számára, akiknek szülői otthona tuberkulózissal fertőzött. Az ilyen gyermekek a menedékházban addig lakjanak, amíg a szülői házban a betegség lezajlott s az otthon teljesen fertőtlenítve és veszélymentesen fogadhatja vissza őket. Az egyesületet a védekezés új irányjelölésénél az a szempont vezette, hogy miután a mi gazdasági viszonyaink mellett teljesen lehetetlen félmillió tüdővész ember számára csak megközelítő számu szanatóriumot és kórházat építeni, meg kell kerülni a kérdést olyformán, hogy az egészséges emberek óvasanak meg a fertőzéstől. Ez óvintézkedést a családban kell kezdeni és elsősorban a gyermekeknél, aki a maga kis lényében a jövő ígértét hordja.

— **Jár a toronyóra.** Másfél hét óta mutatja az időt a mindszentieknek. Széles István órásunk megoperálta az új korán is rossz kronométert, még pedig — mint látszik — elég sikeresen. Kívánjuk, hogy most már több szerencséje legyen a községnek toronyórájához, mint eddig volt.

— **Furcsa számítás.** Négy kóbor cigányt bevitték fogházba. Már vagy két hete ültek a hűvösön, anélkül, hogy kihallgatták volna őket. Egyik nap azután azt mondja az egyik more az örnek:

— Kapitány ur, kérem . . . instállok alássan . . .

— Mi kell more?

— Mikor lesz már az asz ítélet, vagy micsoda . . . nyolc hete már hogy itt ülünk . . .

— Ejnye, adta cigány, ripakodott rá az ör, még itt is hazudsz, hát nem a második hete, hogy itt vagytok?

— Eltetszett felejtteni, kirem sipen, hogy négyen vagyunk . . . Feleli fufangosan a more.

— **Vetik a jövődjé járását.** A marha legelőnek szánt területet a község mesterséges legelőnek alakítja át. E célból vett a község mintegy 18 mázsa fűmagot, amelyet a lefolyt héten vetettek a földjébe. — Árpa a védnövénye. — Erre aztán jó májusi nedves időjárás volna szükséges, hogy a legelő magát összeszedhesse. A rossz idők miatt ugyanis korábban nem lehetett vetni, most meg a meleg, száraz időktől kell félnünk.

— **Ártatlanul.** Hat havi börtönre ítélte el ezelőtt két évvel a szegedi törvényszék K u c s e r a Imre kisteleki gazdalgényt. Azzal vádolták, hogy egy családi összejövettel alkalmával félholtra szurkálta egyik atyafiát K u c s e r a Pált. Három hónapot töltött ki már a büntetésből, amikor beadta perfelvételi kérvényét. A törvényszék elutasította, de a tábla elrendelte az új vizsgálatot és ennek alapján ma tartották meg az új tárgyalást. A tárgyalás azzal végződött, hogy beigazolódott Kucsera ártatlansága és a törvényszék felmentő ítéletet hozott. A nyomozást természetesen megindítják az igazi bűnös kézrekerítésére.

— **Borcsempészet.** Vérében van az a magyar népnek, hogy ahol teheti rászedje a fináncot szűz dohánynyal borral stb. A tanyai menyecskék próbálkoztak legutóbb ily kísérletezéssel. Tiltott uton-módon hoztak bort s osztották szét maguk között. De rajta veszettek, a szemfüles darabont észre vette, a borfogyasztási adóbizottság meg rájuk huzott 100 korona büntetést.

— **Hatszázötvenezer gyermek iskola nélkül.** Egy most kiadott statisztika adatai szerint Magyarországon hárommillióhatszázötvenezer tanköteles gyermek van és ezek közül hatszázötvenezer tanuló nem iratkozott be az iskolába. Azért nem, mert nincs számukra iskola. A törvény megszabja ugyan, hogy minden község, ahol legalább 30 tanköteles van, köteles iskolát építeni, ha pedig erre képtelen, akkor kérje az állam segítségét. Mégis úgy áll a dolog, hogy Sáros-megyében kétszáznál több községben nincs iskola, jöllehet a tankötelesek száma egyes községekben a százat is meghaladja. Amíg Finnországban negyvenegy, Olaszországban hatvankét gyermeket tanít egy-egy tanító, nálunk még Bulgáriánál is rosszabb a helyzet, bár ott százötvenkét tanuló jut egy tanítóra. Nálunk az egész világ megbotrányozására, száznegyvenkilenc tanuló jutna egy tanítóra. Hogy ilyen körülmények között mégis lehet haladásról, eredményről beszélni itt-ott, az a tanítóink önfeláldozó munkájának köszönhető.

— **Csorda kihajtás.** A tehéncsorda kihajtási ideje Szent György napján szokott lenni, a kései fagyok azonban úgy megállítottak minden növényzetet növekedésükben, hogy nem lett volna mire kihajtani. Mint értesültünk az előjáróság május 6-ára tűzte ki a kihajtás idejét, akkorra talán lesz mibe harapni majd a jószágoknak.

— **Öngyilkosság.** P o s z i István szegvári paprika-árus pénteken átrándult portékájával Nagymágocsra, a hetipiacra. Vászár után betért pihenőre a nagyvendéglőbe. Tegnap virradóra a nagyvendéglő istállójában fölakasztotta magát. P o s z i gyöngelméjű volt s azt hiszik, hogy végtelen tettét pillanatnyi elmezavarában követte el. Két gyermeket hagyott hátra.

— **Víz alá került dinyeföldek.** Drága pénzen váltották ki sokan a község régebbi marha legelő területét veteményesnek. Nem számoltak a bekövetkezett áradással, amely meghozta a fakadó vizet s elborította a dinyeföldek jelentékeny részét. Az utóbbi napok óta nagyon szivja már róla a kurcai szivattyú gép a vizet, mindazonáltal hosszú időbe kerül míg a vízzel átjárt föld annak módja, rendje szerint ki fog száradni és művelhető fog lenni.

— **Kiss szerencsése nagy!** A magy. kir. szab. XXIX. osztálysorsjáték csütörtöki befejező húzásán a 600 000 koronás főnyereményt a 73395 számú egynyelcadban eladott sorsjeggyel ismét a hirneves Kiss Károly Társaság részv. társaság (Budapest, Kossuth Lajos u. 13) szerencsés vevői nyerték, hol immár ötödször nyerték meg a 600.000 koronás főnyereményt, nem hiába: „Kiss szerencsése nagy!”

Horváth Antal könyv- és műnyomdája, Mindszent.

És mégis forog a föld . . .

mert: **Weinberger Ferenc**
cipész újra itt lakik:
Tisza-utca 85. sz. a.

Készít férfi- és női cipőket minden formában és kivételben. — Javításokat pontosan eszközöl.

Saját érdekében!

Tévedések elkerülése végett értesítem mélyen tisztelt rendelőimet és a n. é. közönséget, hogy eddig a Bárdos-féle házban levő férfi-szabó üzletemet **május hó 1-én** ott beszüntetem s

özv. Marton Mihályné házában tovább folytatom.

Továbbra is kérem a b. rendelőim és a n. é. közönség szives pártfogását.

Mély tisztelettel

Répás János, férfi-szabó.

Ugyanott egy vegyes-munkás szabó-segéd állandó munkára azonnal felvétetik.

Kitünő vályog tetszésszerű meny-nyiségben **legjutányosabb áron** helyszíntre szállítva kapható:
Bozó János telepén.

Üzlet-áthelyezés

Van szerencsém a n. é. közönségnek szives tudomására adni, hogy üzletemet folyó évi május hó 1-én a Vásártérről

a Piac-térre

özv. Bárdos Mihályné házába helyezem át, hol állandó nagy raktárt tartok a legfinomabb szövetekből.

A legszebb uri és polgári ruhákat a legolcsóbb áron készítem.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kéri

Teljes tisztelettel

Lengyel Sándor, férfiszabó.

Ugyanott tanoncok felvétetnek.

—————

Butorok

Hálók, ebédlők, uriszobák, szalónok, teljes szálloda, kávéház, vendéglő és kastélyberendezések, vas- és rézbutorok, szőnyegek, függönyök, csillárok és zongorák szállítanak bárhova

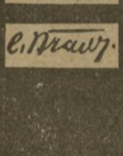
képzéért, vagy rendkívül előnyös fizetési feltételekkel.

Diszes nagy butoralbum 1 korona. Teljes berendezésnél utazó mintákkal **díjmentesen** küldetik bárhova.

Modern Lakberendezési Vállalat
BUDAPEST, IV., Gerlóczy-utca 7. sz.
(Központi városháza mellett.)

BRÁDY-féle GYOMOR-CSEPPEK

ezelőtt Máriacelli cseppek

több mint 30 esztendő óta úgy beváltak, hogy nélkülözhetetlenek minden háztartásban. E cseppeknek utólrétegetlenül jó hatása van emésztési zavaroknál, azután páratlan gyomorrontás, gyomorfégés, székrekedés, fej- és gyomorgörccsök, émelygés, szédülés, álmatlanság, kólika, vérszegénység, sápkór stb. ellen.

Kapható minden gyógyszerárban. Egy nagy üveg **K 1.60** kis üveg — **90 fill** 6 üveget **K 5.40**, 3 nagy üveget **K 4.80** beküldése után küld franco.

BRÁDY K. gyógyszerár a „Magyar Királyhoz“ BECS, I., Fleischmarkt 2., Depot 5.

Ügyeljünk a védjegyre, amely a Máriacelli Szűz Máriát ábrázolja, rózsaszínű karton csomagolásra s az aláírásra, amely az oldal levő kép másolata és utasítsunk vissza minden ulánzatot.

Strausz és Basch

fakereskedők és építkezési vállalkozók

Ajánlják dusan felszerelt raktárakat mindennemű épület, asztalos és bognár-árakban. Tüzifa és porosz szén nagyban és kicsinybeni árusítása. „Bohn“-féle tetőcserép és Eternit tetőlemez kizárólagos árusítása.

Kistelek, a Pignitzky-malom mellett.

Schvaroz József és Társa

Alapítási év 1884.

Budapest

VÁCI-KÖRUT 53.

Szabadalmazott Ventzki gőztakarmány-füllesztő

65, 100, 160, 300 és 620 liter ürtartalom.

Fülleszt 40—60 perc alatt!

Fülleszt 40—60 perc alatt!

Hordozható pálinkafőző üstök

100—400 liter ürtartalom.

AZ ÚJ SZESZADÓTÖRVÉNY ELŐIRÁSAI SZERINT.

Angol marha- és lónyirógépek és ollók!

SZULTÁNFORRÁS

**BŐR-ÉS DÚS LITHION TARTALMÚ
GYÓGYÍTÓ ÉS ÜDÍTŐ ÍTAL.**
**KIVÁLÓ HÚGYHAJTÓ ÉS HÚGYSAVOLDÓ
KUTKEZELŐSÉG: EPERJES.**

Vezérképviselő Csongrádmegyére:

**Szentesi Mezőgazdasági Ipar
és Kereskedelmi Bank Részvénytársaság,**

12—15

szentes.

Tudja-e már?

hogyan **kitünő zamatu tisztán kezelt**

jó fajborok

legolcsóbban

Vig Dánielnél kaphatók

Kereskedő tanulóknak

egy jó családból való fiu

felvétetik **Robicsek Mornál, (Vasut-utca)**

Eladó vendéglő és ház!

Mindszenten, a főutcán lévő nagyvendéglőmet, összes berendezéssel, házzal együtt — más vállalat miatt — örök áron eladom.

A vendéglő áll: 1 nagyterem, 1 kisterem, 1 söntés, üvegezett folyosó, fásított kerthelyiség, szalétti, fedett kuglizó, 2 tekeasztal (egyik új); továbbá 6 szoba, 1 téli és 1 nyári konyha, éléskamra, magtár, jégverem (jéggel), istálló, göré, 2 nagy pince, stb, stb.

Saját acetylen világítás. Vízvezeték a házban.

Komoly vevőknek szivesen ad bővebb felvilágosítást **ZÁNTHÓ KÁLMÁN** vendéglős, **MINDSZENT.**